

O otázce populační a reformě trestního práva. Přednáška doc. dr. Chalupného, pronesená dne 10. ledna 1929 na schůzi Sociálního ústavu ČSR. a rozhovor o této přednášce. Publikace Sociálního ústavu ČSR. č. 44. V Praze 1929. Str. 40. Cena 5 Kč.

Publikace obsahuje otisk přednášky dr. Chalupného, v níž zavrhoval snahy o zvětšení porodnosti a v důsledku toho doporučoval, aby § 144a n. tr. z. jednající o trestání vyhnání plodu byly úplně zrušeny. V debatě, jíž se účastnili prof. dr. Schönbaum, dr. Štern, dr. Lány, posl. Karpíšková, dr. Chvojka, dr. Janů, dr. Auerhan, dr. Boháč a dr. Šulc, zůstali bezvýhradní stoupenci příliš radikálního názoru dr. Chalupného v rozhodné menšině, i když potřeba reformy byla uznávána. Podnik Sociálního ústavu je cenným příspěvkem k diskusi o otázce nad jiné aktuální.

Z ČASOPISŮ. Časopis pro právní a státní vědu. Ročník XII. Číslo 4. Dr. Karel Gerlich: K právní povaze řízení rozhodčího. — Dr. Bohumil Kučera: O kodifikaci práva mezinárodního a soukromého práva mezinárodního v Americe.

Právní obzor. R. XII., č. 10. Dr. Kamil Cziviš: Právní úprava a zajištění pozemkové držby na Slovensku. — Dr. Otakar Klein: K ručení podle § 8/1 zák. o dani z obratu. — Jan Soukup: Důsledky korekcionalisace podle trz. dříve uher. — Věstník ministerstva unifikace. Dr. Antonín Nermuth: Reorganisace soudnictví ve Francii. — Č. 11. Ant. Kissich: Príspevok ku výkladu § 350 slov. trz. — Dr. Kamil Cziviš: Právní úprava a zajištění pozemkové držby na Slov. — Dr. Antonín Ráliš: Delikt vyhrožování na venkově. — Dokončení článku Nermuthova. — Č. 12. Dokončení článku Rálišova. — Věstník ministerstva unifikace: Ant. Hons: Na okraj nové úpravy působnosti ministerstev.

Všehrd. R. X., č. 9. Dr. Jaroslav Pošvář: Dopravní policie. — Dr. L. Knapp: Provizie, expektativy a rezervácie pápežské v Uhrách v XII.—XIV. stor. — Erich Olšar: Přehled a výklad smluv o vydávání zločinců.

Soudcovské listy. Ročník X., č. 6. Václav Cícha: Jazykový konflikt mezi ministerstvem spravedlnosti a nejvyšším soudem. — Dr. Fr. Kronberger: Formální právo vydávací. (Pokračování.)

D E N Í K.

Původské právo při rozhlasu. K této zprávě v posledním sešitu obsažené dodáváme ještě — vyřizující tím též lask. upozornění, jehož se nám dostalo jednak od p. prof. Hermann-

Otavského, jednak od p. Dra Oty Gellnera — že otázka ta, o niž jde, dochází v našem autorském zákonu přímé úpravy: V § 66 ustanovuje se totiž, že, bylo-li před účinností zákona zcela nebo částečně přenecháno jinému právo původské nebo jeho výkon, nejsou tím v pochybnosti přenesena také oprávnění tímto zákonem původci nově přiznaná. Mezi těmito oprávněními nově přiznanými jest zejména také výlučné právo, dílo své »rozhlase šířiti«, a to při dílech literárních, pokud ještě nejsou vydána, při dílech hudebních naprosto (§§ 21 a 27 aut. zák.). — Citovaný v naší zprávě § 7 aut. zák. přichází pro rozhlas v úvahu jen, pokud jde o otázku, zdali jest přiznati autorské právo a tudíž také výlučné právo rozhlasu výkonnému umělci v příčině jeho výkonu samého, tedy v příčině jeho uměleckého přednesu. Jde tu arci o otázku spornou: někteří omezují použití § 7 jen na přednes pro nástroje k reprodukci mechanické, jiní v něm spatřují vyjádření principu. (Viz o této otázce článek Hermanna-Otavského: »K otázce autorskoprávní ochrany uměleckého přednesu podle našeho práva« ve sborníku spolku »Všehrd« »Naše právo a stát« 1928.) — Budiž posléze při této příležitosti upozorněno na to, že otázka t. zv. radiodiffuse ve právu autorském, problém to významu stále rostoucího, který došel pro obor mezinárodního práva částečného řešení na loňské konferenci v Římě, jest také na pořadu třetího sjezdu čsl. právníků, jenž bude konán v Bratislavě na podzim r. 1930.

Z ústavu pro právo trestní při právnické fakultě Masarykovy university v Brně. 1. dubna 1928 zřízen byl při právnické fakultě Masarykovy university ústav pro právo trestní tím, že ministerstvo školství povolilo tomuto ústavu společně s ústavem pro právo občanské náklad na společnou pomocnou sílu vědeckou a na nejnutnější první zařízení. Ředitel prof. dr. Jaroslav Kallab dal tomuto ústavu poněkud jiný ráz, než jaký mají podobné ústavy při právnické fakultě Karlovy university v Praze a při právnické fakultě Komenského university v Bratislavě. Kdežto podobné ústavy při ostatních dvou právnických fakultách vzaly si za úkol obsáhnouti pokud možno celý okrskek věd, shrnovaných pod názvem kriminologie, vytkl si ústav při právnické fakultě cíl jiný — jeť ústavem, omezujícím se na disciplinu čistě právnickou, zabývající se studiem zločinu a trestu jako pojmů právních. Vždyť je jisto, že některé otázky, jež zapadají do širokého rámce kriminologie, jako na př. kriminální antropologie, kriminální sociologie a kriminalistika, hodí se lépe do ústavů jiných, v našem případě do ústavu pro soudní medicinu, v němž jedná se o těchto otázkách hlavně proto, že jak